

ønsker jeg med Hensyn til Omkostningerne at gøre et Par Bemærkninger. Den ærede Taler henviste til, at man muligvis kunde flytte Afholdelsen af disse Eksaminer til Teknisk Skole eller Polyteknisk Læreanstalt. Vi have imidlertid ladet forhøre begge Steder, først paa Teknisk Skole og senest, netop paa det ærede Medlems Foranledning, paa Polyteknisk Læreanstalt, og begge Steder erklærede de, at det vilde være dem aldeles umuligt at overtage disse Eksaminer. Det drejer sig her, maa vi ikke glemme, om omtrent 500 Elever om Aaret, og det er et ret betydeligt Antal, det kan man ikke saadan uden videre kæde sammen med de andre. Jeg tror for øvrigt, at det ogsaa vil være upraktisk at gøre det. De Krav, som bestandig ere rejste, ere netop Kravene om en stærkere Udvikling af den praktiske Del af Eksaminerne. Jeg er ikke selv Fagmand og kan som Følge deraf daarligt dømme om dette, men man har bestandig fra Maskinisternes og Søfartens Side stillet større Krav til en praktisk Udvikling, og fra den anden Side er det netop gjort gældende, at Udviklingen maaske vilde komme til at lide ved, at Eksaminerne bleve lagte ind under Polyteknisk Læreanstalt. Jeg tør ikke sige, om det virkelig er rigtigt, men der foreligger altsaa bestemte Erklæringer baade fra de tekniske Skoler og fra Polyteknisk Læreanstalt om, at de ikke mene at være i Stand til at overtage disse Eksaminer. Hvad nu Hensynet til Omkostningerne angaar, kan jeg kun sige, at det skal være min stærkeste og varmeste Bestræbelse at søge at gennemføre Loven saa billigt som muligt, og jeg har et Kort paa Haanden, som jeg dog mener viser, at der virkelig anvendes den størst mulige Økonomi. En væsentlig Del af Udgifterne er, havde jeg nær sagt, Karakterpengene — ikke ganske de Karakterpenge, vi som Børn vare vant til at faa, naar vi havde gode Karakterer i Skolen, men de Karakterpenge, som gives til Censorerne til Eksaminerne som Betaling for deres Arbejde. I Gennemsnit har det hos os været 40 Øre pr. Karakter, medens der i Almindelighed, saa vidt mig bekendt, gives 1 Kr. eller vel endog over 1 Kr. i Karakterpenge. Grunden til, at vi kunne gøre det saa billigt, er, at vi til Hjælp have en Del Kræfter, som dels ere ansatte i Ministeriet og dels ere beskæftigede paa anden Maade, saa at det kan blive et Bierhverv for dem. Samtidig med at Fordringerne til Eksaminerne ere blevne holdte oppe, som de skulle holdes oppe, have vi kunnet

slippe forholdsvis billigt igennem, og det vil absolut være de Regler, jeg vil søge at gaa frem efter paa denne Vej.

Christian Rasmussen: I sine første Udtalelser om denne Sag erklærede den højtærede Handelsminister, foranlediget ved et Par Bemærkninger af mig, vedrørende den særlige Uddannelse af Fyrbødere og af Haandværkere, at dette nærmest hører hjemme under Sønæringsloven, og jeg maa give den højtærede Minister Ret i, at det nærmest hører hjemme der. Jeg vil antage, at den højtærede Minister, naar der kommer et Lovforslag frem vedrørende Ændringer i Sønæringsloven, vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og jeg kan for saa vidt erklære mig tilfreds, men haaber, at den højtærede Minister saa ogsaa har sin Opmærksomhed henvendt derpaa.

H. Neergaard: Det glædede mig i høj Grad at høre af Ministerens Udtalelser med Hensyn til Omkostningerne, at disse skulde blive bragte ned til det mindst mulige. Jeg var mig i Forvejen bevidst, at de vilde blive meget store. Den højtærede Minister antydede med Hensyn til Karakterpengene, at de vare saa billige, fordi man havde Mennesker, der havde en anden Beskæftigelse, hvem man kunde give Eksamensarbejdet som Bierhverv. Derved kom jeg til at tænke paa, at man behøvede egentlig ikke at give de Mennesker, der deltage i Eksaminationen, og som ere Meddommere og sidde i selve Eksamenskommissionen, nogen som helst Betaling for at eksaminere. Det vilde jo dog være ret rimeligt, at det hørte med til deres Embede, at de i den Udstrækning, de ere i Stand til det, — idet det for deres Ansættelse har været en Forudsætning, at de have disse Evner —, eksaminere og deltage i Censureringen, uden overhovedet at faa Karakterbetaling. Det, jeg omtalte før, var i Virkeligheden ikke, hvorvidt der paa Polyteknisk Læreanstalt og de tekniske Skoler var Plads til at have Eksamen, det er Fremtidsmusik. Det, jeg tænkte mig, var, at man fik Ledelsen af disse forskellige tekniske Skoler samlet under eet, idet disse Maskinisteksaminer delvis holdes paa nogle af de tekniske Skoler i Danmark og delvis paa den særlige Maskinisteskole i København. Det er klart, at det altid er økonomisk at samle ligeartede Beskæftigelser under eet. Jeg mener, at det vel nærmest er en Tilfældighed, at de kom under Ministeriet for Handel og Søfart, de